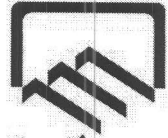

شماره: ۹۸/۲۷۰۴۱/ص

تاریخ: ۱۳۹۸/۸/۲۰

پوست

سازمان نظام مهندسی ساختمان استان فارس

به نام خدا

جناب آقای حسن نوری مدیر کل محترم دفتر حقوقی و امور قراردادهای سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور

سلام علیکم

احتراماً عطف به نامه شماره ۳۵۸۸۷ مورخ ۱۳۹۸/۰۷/۱۰ جنابعالی، بدینوسیله اطلاعات لازم در رابطه استفاده از مجریان ذیصلاح بر اساس مفاد مبحث دوم مقررات ملی را تقدیم می‌دارد تا اثرات مخربی را که دادنامه شماره ۹۹ بر اجرای این مقررات داشته است را خدمت جنابعالی ارائه نماید که با یاری پروردگار بتوان با ارسال نامه دیگری برای روشن شدن موضوع به استانداری‌های استان‌ها ابلاغ شود.

۱- قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان پس از زلزله رودبار و منجیل که در سال ۱۳۶۹ واقع شد و تلفات بیش از ۳۵۰۰۰ نفر داشت، در سال ۱۳۷۴ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید.

۲- پس از زلزله مهیب بم که تلفات جانی و مالی فراوانی داشت و بیش از ۳۰۰۰۰ نفر تلفات انسانی داد، براساس ماده ۳۳ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان، وزارت مسکن و شهرسازی و وزارت کشور بطور مشترک آئین‌نامه مربوط به ضوابط اداری اجرای قانون و مقررات ملی ساختمان را تدوین و به تصویب دولت رساندند و در سال ۱۳۸۴ به استان‌ها ابلاغ شد. (وزارت مسکن و شهرسازی و وزارت کشور متفقاً) ، در این آئین‌نامه گردش کار ارائه خدمات مهندسی طراحی، نظارت و اجرا و ارتباط بین دستگاه‌ها به ویژه سازمان نظام مهندسی ساختمان، شهرداری‌ها، اداره کل راه و شهرسازی و استانداری تبیین شده است.

۳- با توجه به اینکه برای اولین بار بحث لزوم داشتن مجری برای ساختمان‌ها مطرح شده بود، هجده‌هایی به آن در سال‌های مختلف صورت گرفت که در زیر می‌آید:

۱-۳- در سال ۱۳۸۶ شکایتی به دیوان عدالت اداری مبنی بر اینکه تضییق حقوق اشخاص حقیقی برای اجرا صورت گرفته است ارائه شد که مقرر شد در این رابطه اقدام شود که وزارت مسکن و شهرسازی دستورالعمل سازندگان را در سال‌های ۱۳۸۷ و ۱۳۸۹ ابلاغ نمود که در حال حاضر اجرا می‌شود.

۲-۳- در سال ۱۳۹۰، دادنامه شماره ۱۴ دیوان عدالت اداری مبنی بر شکایت سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران مبنی بر ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر کرج اعلام می‌دارد استفاده از مجریان ذیصلاح برای کلیه ساختمان‌ها ضروری است. (پیوست شماره یک)

۳-۳- در سال ۱۳۹۴، دادنامه شماره ۹۹ از سوی دیوان عدالت اداری صادر شد که ابطال ماده ۷ از فصل سوم و بند ۱۹-۱-۹ فصل ششم از مبحث دوم مقررات ملی ساختمان حذف شد که متأسفانه برداشت غیرمنصفانه از آن به "حذف مجری" برای ساختمان‌ها اطلاق گردید.

این رأی در سراسر کشور با سوء تعبیر و تفسیر روبرو و سازمان‌های نظام مهندسی ساختمان استان‌ها با شهرداری‌ها به چالش کشیده شد.

این نامه بدون مهر برجسته فاقد اعتبار می‌باشد

سازمان‌ها از دیوان استفسار رأی را خواستار شدند که معاون محترم قضائی دیوان طی نامه شماره ۱۲۷/۹۲ مورخ ۱۳۹۷/۰۲/۰۹ با شفافیت اعلام می‌نماید که مالکان لازم است مجری ذیصلاح خود را به سازمان معرفی کنند و برای اخذ پروانه ساختمان از مجری ذیصلاح استفاده گردد. (پیوست شماره ۲)

۳-۴- دادنامه شماره ۲۵۰ مورخ ۱۳۹۶/۱۱/۰۲ مبنی بر شکایت علیه شهرداری شیراز، اداره کل راه و شهرسازی استان فارس، استانداری فارس، به منظور ابطال هیأت چهار نفره در مورد گردش کار مجریان ذیصلاح نیز، رأی دیوان رد شکایت می‌باشد که لزوم داشتن مجری ذیصلاح و درج در پروانه ساختمان را نشان می‌دهد. (پیوست شماره ۳)

۳-۵- دادنامه شماره ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۲۵۲ مورخ ۱۳۹۷/۰۸/۲۱ دیوان عدالت اداری در رابطه با شکایت علیه اداره کل راه و شهرسازی استان مرکزی در مورد ابطال نامه اداره کل راه و شهرسازی استان مرکزی با موضوع سازندگان ذیصلاح نیز اشعار می‌دارد که نامه مذکور مورد تأیید است و استفاده از سازنده ذیصلاح توسط صاحب کار الزامی است را تأیید و رأی به رد شکایت شاکی داده است. (پیوست شماره ۴)

۳-۶- مواد ۴ و ۱۵ و ۳۰ و ۳۳ و ۳۴ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان ارائه هرگونه خدمات مهندسی در مراحل طراحی، محاسبه، اجرا و نظارت در کلیه ساختمان‌ها می‌بایستی توسط اشخاص ذیصلاح صورت گیرد.

با توجه به موارد فوق به ویژه آنکه آئین‌نامه ماده ۳۳ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مشترکاً توسط وزارت مسکن و شهرسازی و وزارت کشور تهیه شده است بنابراین از جنابعالی انتظار دارد به منظور جلوگیری از هرگونه سوء تعبیر و سوء استفاده از نامه جنابعالی، موارد قانونی مربوط به اینکه ساختمان‌ها نیاز به مجری ذیصلاح دارند و نام مجری ذیصلاح بایستی در پروانه ساختمان درج شود را به استانداری‌های کشور ابلاغ فرمائید.

سید مرتضی سیف زاده

رئیس سازمان

این نامه بدون مهر برجسته فاقد اعتبار می‌باشد